

Дебютна виставка Мирослави МОРОЗ Таланти рідного краю.

З минулої п'ятниці у приміщенні районного історичного музею триває персональна виставка художниці Мирослави Мороз. Кожний охочий може відвідати її, отримати свою порцію вражень від майстерних картин і залишити відгук чи побажання молодій художниці. Писати про цікавість і красу картин вбачається марною справою, та й сторінка газети не може передати відповідну енергетику. Тому раджу прийти і побачити на власні очі, яка талановита людина живе поряд з нами.

МИРОСЛАВА родом з Жовкинь, після одруження перебралася до Малого Жолудська. У 2008 році закінчила Грицівське вище художнє професійне училище №19, наразі навчається у Хмельницькому національному університеті на шостому курсі. З 2009 року працює у КПНЗ «Володимирецький районний Будинок школярів та юнацтва». Виявилось, що Мирослава має хист і до виховання юних талантів. Відтак за три роки у простому гуртку їй вдалося отримати для своєї студії почесне звання «Зразковий художній колектив».

На відкриття виставки завітали заступник голови райдержадміністрації Ярослав Березюк, начальник відділу культури та туризму Валентина Пінчук та директор БШЮ Валентина Аврука. Ярослав Михайлович під враженням робіт художниці, мабуть, вперше публічно заявив про плани створення - школи мистецтв на Володимиреччині, де комплексно навчатимуться образотворчому мистецтву, хореографії та вокалу. І на майбутнє висловив сподівання, що саме Мирослава очолить художню студію. Також він пообіцяв спробувати домовитись про показ її картин у Львові, що буде значним кроком вперед для молодого художника. Валентина Миколаївна подякувала Мирославі за плідну роботу і побажала їй подальших успіхів, пообіцявши, що наступна її виставка обов'язково пройде у стінах районного Будинку культури (наразі там триває підготовка виборчої дільниці). А найемоційніше виступила Валентина Вікторівна:

— Це справжній талант! Якщо Мирослава Василівна покине мій заклад, я буду плакати, чесно! Вона вже досягла рівня «зразковості», і повірте: я знаю, яка це непроста робота. Вона чудовий педагог, діти тягнуться до неї. Мені дуже не вистачає таких керівників гуртків у хореографії, вокалі, які б так натхненно займалися з дітьми. Охочих займатись багато, приходять батьки і просять взяти дитину на хореографію... А що я зроблю? Кадрів немає, сама ж танцювати не вмію. Всі чудово бачать, що нашим дітям, безумовно талановитим, гуртків не вистачає. Тому хочу ще раз подякувати Мирославі Василівні за її наполегливу роботу, вона дійсно достойна цієї виставки і всіх приємних слів, які сьогодні лунали на її адресу.

Мені Мирослава сподобалась своєю щирістю, відкритістю, не стереотипним поглядом на життя. Все це говорить про неї, як дійсно про творчу людину. Але в той же час художниця доволі самокритична. Чого тільки варта її відповідь на запитання про кількість картин у колекції: «взагалі, звісно, багато, але вартих уваги не більше ста»! Відверта: «Чи малюю я на замовлення? Так, малюю, але такі картини виходять гіршими за ті, які малюеш від вражень побаченого, пережитого. Це стосується і портретів незнайомих людей, особливо з фотографій. Для того, щоб портрет вийшов, треба добре знати людину, її внутрішній світ, переживання, аби перенести на полотно щось більше за картинку».

І наостанок. Коли будете на виставці, знайте: картини з кіньми не продаються, вони прикрашають кімнату автора. А про інші можна спробувати домовитися. Хоча це буде й просто, бо багато з них є пам'ятними для Мирослави.

Дмитро АНДРЕЄВ.

Дебютна виставка Мирослави МОРОЗ

З минулої п'ятниці у приміщенні районного історичного музею триває персональна виставка художниці Мирослави Мороз. Кожний охочий може відвідати її, отримати свою порцію вражень від майстерних картин і залишити відгук чи побажання молодій художниці. Писати про цікавість і красу картин вбачається марною справою, та й сторінка газети не може передати відповідну енергетику. Тому раджу прийти і побачити на власні очі, яка талановита людина живе поряд з нами.

МИРОСЛАВА родом з Жовкинь, після одруження перебралася до Малого Жолудська. У 2008 році закінчила Грицівське вище художнє професійне училище №19, наразі навчається у Хмельницькому національному університеті на шостому курсі. З 2009 року працює у КПНЗ «Володимирецький районний Будинок школярів та юнацтва». Виявилося, що Мирослава має хист і до виховання юних талантів. Відтак за три роки у простому гуртку їй вдалося отримати для своєї студії почесне звання «Зразковий художній колектив».

На відкриття виставки завітали заступник голови райдержадміністрації Ярослав Березюк, начальник відділу культури та туризму Валентина Пінчук та директор БШЮ Валентина Аврука. Ярослав Михайлович під враженням робіт художниці, мабуть, вперше публічно заявив про плани створення школи мистецтв на Володимиреччині, де комплексно навчатимуться образотворчому мистецтву, хореографії та вокалу. І на майбутнє висловив сподівання, що саме Мирослава очолить художню студію. Також він пообіцяв спробувати домовитись про показ її картин у Львові, що буде значним кроком вперед для молодого художника. Валентина Миколаївна подякувала Мирославі за плідну роботу і побажала

їй подальших успіхів, пообіцявши, що наступна її виставка обов'язково пройде у стінах районного Будинку культури (наразі там триває підготовка виборчої дільниці). А найемоційніше виступила Валентина Вікторівна:

— Це справжній талант! Якщо Мирослава Василівна покине мій заклад, я буду плакати, чесно! Вона вже досягла рівня «зразковості», і повірте: я знаю, яка це не проста робота. Вона чудовий педагог, діти тягнуться до неї. Мені дуже не виста-

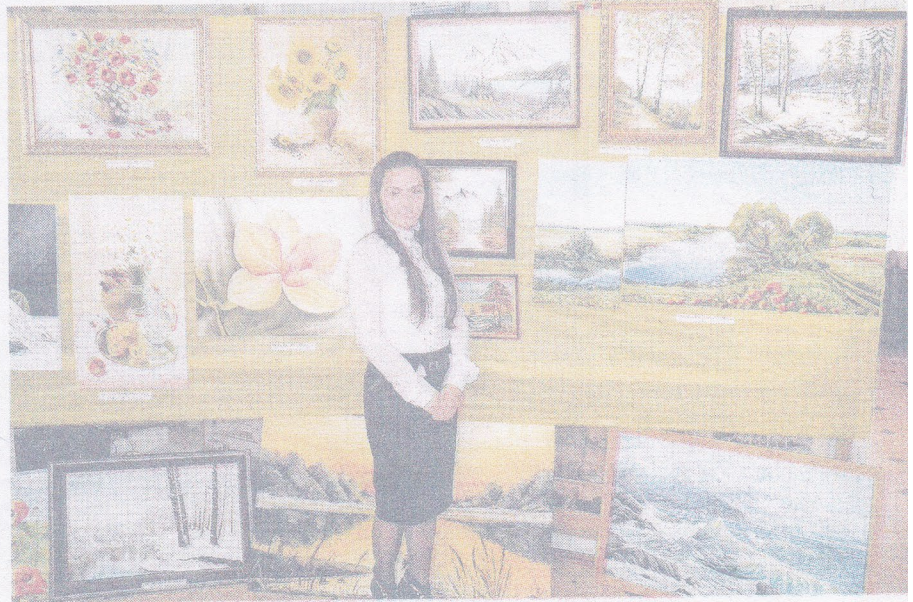
чає таких керівників гуртків у хореографії, вокалі, які б так натхненно займалися з дітьми. Охочих займатись багато, приходять батьки і просять взяти дитину на хореографію... А що я зроблю? Кадрів немає, сама ж танцювати не вмію. Всі чудово бачать, що нашим дітям, безумовно талановитим, гуртків не вистачає. Тому хочу ще раз подякувати Мирославі Василівні за її наполегливу роботу, вона дійсно достойна цієї виставки і всіх приємних слів, які сьогодні лунали на її адресу.

Мені Мирослава сподобалась своєю ширістю, відкритістю, не стереотипним поглядом на життя. Все це говорить про неї, як дійсно про творчу людину. Але в той же час художниця доволі самокритична. Чого тільки варта її відповідь на запи-

тання про кількість картин у колекції: «взагалі, звісно, багато, але вартих уваги не більше ста!» Відверта: «Чи малюю я на замовлення? Так, малюю, але такі картини виходять гіршими за ті, які малюеш від вражень побаченого, пережитого. Це стосується і портретів незнайомих людей, особливо з фотографій. Для того, щоб портрет вийшов, треба добре знати людину, її внутрішній світ, переживання, аби перенести на полотно щось більше за картинку».

І наостанок. Коли будете на виставці, знайте: картини з кіними не продаються, вони прикрашають кімнату автора. А про інші можна спробувати домовитися. Хоча це буде й не просто, бо багато з них є пам'ятними для Мирослави.

Дмитро АНДРЕЄВ.

Володимирецький вісник, 2012. — 18 жовтня. — с. 12